

Nieuwsbrief ERF Updates

Nummer 23, 2021

Redactie: mr. F.M.H. Hoens.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2021:1600](#) 29-10-2021

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2021:1597](#) 29-10-2021

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2021:1574](#) 22-10-2021

Hof

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2021:3313](#) 26-10-2021

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2021:9858](#) 19-10-2021

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2021:3156](#) 19-10-2021

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2021:9560](#) 12-10-2021

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2021:9493](#) 05-10-2021

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2021:2787](#) 05-10-2021

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2021:2944](#) 14-09-2021

Rechtbank

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2021:10273](#) 20-10-2021

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2021:10280](#) 20-10-2021

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2021:10145](#) 18-10-2021

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2021:9032](#) 18-10-2021

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2021:5783](#) 13-10-2021

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2021:5732](#) 13-10-2021

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2021:9973](#) 05-10-2021

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2021:10285](#) 04-10-2021

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2021:10284](#) 04-10-2021

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2021:9326](#) 01-10-2021

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2021:7995](#) 12-07-2021

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2021:4609](#) 26-03-2021

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2021:4608](#) 26-03-2021

RECHTSPRAAK

***Stiefmoeder woont in mantelzorgwoning met intensieve zorg.
Testamentaire opeisbaarheidsgronden onderbewindstelling en
opname in verpleeginstelling materieel vervuld.***

Erflater laat bij zijn overlijden in 2007 zijn (geregistreerde) partner (stiefmoeder) en twee kinderen (onder wie A) achter. Zijn nalatenschap vererft volgens de wettelijke verdeling (art. 4:13 BW). Erflater heeft in zijn testament de vorderingen van de kinderen onder meer opeisbaar gemaakt in geval van ondercuratelestelling of onderbewindstelling van stiefmoeder (opeisbaarheidsgrond sub d) en in geval van haar blijvende opname in een bejaardenoord of verpleeginrichting, waarvoor zij op haar eigen vermogen moet interen (opeisbaarheidsgrond sub e). Stiefmoeder heeft in 2017 algemene volmacht (levenstestament) verleend aan haar kinderen voor het geval zij, al dan niet onbekwaam, tijdelijk of langdurig niet in staat is haar wil te uiten of belangen te behartigen, zulks om curatele, bewind of mentorschap te voorkomen, aldus het levenstestament.

Volgens erflaters kind A verkeert stiefmoeder intussen in een toestand die materieel gezien overeenkomt met een curatele of bewind, waardoor de erfrechtelijke vorderingen van A en B opeisbaar zijn geworden.

Het hof krijgt niet de gelegenheid stiefmoeder te spreken, omdat dat te belastend voor haar zou zijn. Dat is onder meer redengevend voor het hof om aan te nemen dat materieel sprake is van eenzelfde situatie als een ondercuratelestelling of een onderbewindstelling (opeisbaarheidsgrond sub d). Dat stiefmoeder volledig wilsbekwaam zou zijn, doet daar niet aan af, omdat wilsonbekwaamheid geen vereiste is voor het instellen van curatele of bewind.

Ook acht het hof de vorderingen opeisbaar op grond van opeisbaarheidsgrond e. Stiefmoeder woont weliswaar niet in een instelling voor zorg of verpleging, maar wel in een mantelzorgwoning bij haar dochter met (zeer intensieve) 24-uurszorg met verpleging via een persoonsgebonden budget en eigen bijdrage mede gebaseerd op haar vermogen. Deze situatie is volgens het hof feitelijk gelijk aan de situatie beschreven in het testament (opeisbaarheidsgrond e). Ook blijkt dat stiefmoeder, sinds zij de mantelzorgwoning betrok, is ingeteerd op haar eigen vermogen. De bedoeling van erflater (art. 4:46 BW) is geweest dat

stiefmoeder niet (vanwege de benodigde zorg en de daaraan verbonden kosten) verplicht zou worden om in te teren op haar vermogen, waardoor de vorderingen van de kinderen op haar aanzienlijk minder zouden worden. Dat de eigen zorgbijdrage slechts 23 euro per maand bedroeg, doet hieraan niet af, aldus het hof.

Het hof concludeert dat de vordering van kind A op stiefmoeder opeisbaar is geworden toen zij de mantelzorgwoning betrok. Stiefmoeder is wettelijke verdragingsrente verschuldigd vanaf de dagvaarding in eerste aanleg, toen is zij in verzuim gekomen.

In het tussenarrest (ECLI:NL:GHAMS:2021:433) heeft het hof overigens geoordeeld dat kind A ontvankelijk is in zijn vordering jegens stiefmoeder, ook al is stiefmoeder executeur met privatieve procesbevoegdheid (art. 4:145 lid 2 BW). Die bevoegdheid geldt ter zake van het beheer van de nalatenschap (zodat een erfgenaam onbevoegd is om zelfstandig in rechte als eiser of als gedaagde op te treden). Dit staat echter los van de bevoegdheid van kind A om de omvang en de opeisbaarheid van zijn vordering jegens stiefmoeder in persoon in rechte aan de orde te stellen.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 26-10-2021

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2021:3313

Zaaknummer: 200.258.516/01

Rechters: H.A. van den Berg, A.R. Sturhoofd en T.A.M. Tjhuis

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Aanslag erfbelasting terecht aan erfgenaam opgelegd, ook al betaalt executeur nalatenschap niet uit aan erfgenaam.

X heeft in 2017 als enig erfgenaam de nalatenschap van haar vader geërfd. X heeft de nalatenschap beneficiair aanvaard. Een derde is executeur. De inspecteur heeft X een aanslag erfbelasting opgelegd op basis van een geschatte waarde van de nalatenschap.

Volgens X is de aanslag ten onrechte opgelegd, omdat X feitelijk niets uit de nalatenschap heeft ontvangen en er dus geen sprake is van een erfrechtelijke verkrijging. De inspecteur voert aan dat de Successiewet een tijdstipbelasting is en X als erfgenaam de belastingplichtige is die de aanslag krijgt (art. 1 SW 1956, art. 36 SW 1956).

Over de nalatenschap is erfbelasting verschuldigd. Daar doet, hoe vervelend dat ook is voor X, niet aan af dat de executeur het bedrag van de nalatenschap niet heeft betaald aan X waardoor zij feitelijk niets heeft ontvangen. Evenmin leidt het feit dat de executeur hoofdelijk aansprakelijk is voor de erfbelasting tot de conclusie dat de aanslag ten onrechte is opgelegd, aldus de rechtbank. Er is ook geen sprake van schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, het motiveringsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel, het verbod op willekeur of sprake van strijd met artikel 1 EP EVRM.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 12-07-2021

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2021:7995

Zaaknummer: 20_2583

Rechters: B. Boom

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Geschil over (onvolledige) uitsluitingsclausule bij schenking.

De ouders van X hebben aan X in meerdere jaren onroerend goed geschonken onder een uitsluitingsclausule. Bij een drietal schenkingen verhindert de uitsluitingsclausule wel dat de schenking in een verrekenbeding tussen echtgenoten betrokken wordt, maar niet dat de schenking in een huwelijksgemeenschap valt.

X is in algehele gemeenschap van goederen gehuwd geweest met Y. Na hun echtscheiding vorderen de ouders van X een verklaring voor recht dat Y geen beroep kan doen op de, in hun ogen, onvolledig geformuleerde uitsluitingsclausule. Voor het geval de rechtbank anders oordeelt, stellen de ouders van X dat de schenkingen tot stand zijn gekomen onder invloed van wederzijdse dwaling (art. 6:230 BW) en op die grond gewijzigd of vernietigd zijn.

Volgens Y zijn de ouders van X niet-ontvankelijk, omdat niet is voldaan aan de vereisten van artikel 3:302 BW en artikel 3:303 BW. De rechtbank verklaart de ouders wel ontvankelijk. Hoewel Y geen partij was bij de schenking, is Y via de huwelijksgemeenschap wel onmiddellijk betrokkene bij die rechtsverhouding, zodat de ouders jegens Y een vordering kunnen instellen. En hoewel het materiële belang van de uitsluitingsclausule niet bij de ouders, maar bij X ligt, is het belang van de ouders erin gelegen dat zij wensen te voorkomen dat hun gift bij een ander dan X belandt.

Omdat sprake is van een ondeelbare rechtsverhouding met X, krijgen de ouders de gelegenheid X als derde partij op te roepen (art. 118 Rv).

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 13-10-2021

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2021:5732

Zaaknummer: C/13/691369 / HA ZA 20-1047

Rechters: L. Voetelink

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Hof twijfelt of testament betrouwbare weerslag is van erflaters uiterste wil. Testament lijkt buiten erflater om tot stand te zijn gekomen. Testament heeft geen rechtsgevolgen.

Vader laat bij overlijden zijn twee kinderen als erfgenamen achter. In het laatste testament staat voor hen een testamentaire last opgenomen ten behoeve van de echtgenote van vader. De kinderen worden verplicht om bij de verkoop van de woning de echtgenote voor een bepaald gedeelte mee te laten delen in de opbrengst. Voorts krijgt de echtgenote een legaat van een levenslange maandelijkse uitkering in geld en het recht van gebruik en bewoning. In het voorlaatste testament had vader een voorziening voor de echtgenote weggelaten.

Volgens de kinderen stemt de inhoud van het laatste testament niet overeen met de uiterste wil van vader en heeft het daarom geen rechtsgevolgen. Gelet op de wordingsgeschiedenis van dit laatste testament, met name de omstandigheden voorafgaand aan en tijdens het verlijden van het testament, rezen er bij de rechtbank (ECLI:NL:RBZWB:2019:4640) sterke twijfels dat het testament een betrouwbare neerslag is van hetgeen erflater bedoeld heeft als zijn laatste wil. De rechtbank wilde daarom geen rechtsgevolgen verbinden aan het testament.

In hoger beroep voert de echtgenote aan dat de kinderen niet-ontvankelijk zijn, omdat zij hun vorderingen over het testament in hoedanigheid van vereffenaars hebben ingesteld. Het hof gaat hier niet in mee. Volgens het hof hebben de kinderen steeds duidelijk gemaakt dat zij zowel hun eigen belangen als de belangen van de nalatenschap behartigen. De aanduiding 'in de hoedanigheid van erfgenaam' voegt daar niets aan toe en doet daar niets aan af.

De echtgenote doet voorts tevergeefs beroep op de korte verjaringstermijn van een jaar in artikel 4:54 lid 1 BW. Volgens het hof is die termijn pas gaan lopen nadat de kinderen na het inwinnen van juridisch advies inzicht kregen in de (on)geldigheid van het testament, ook al vermoedden zij in een eerder stadium dat sprake was van wilsontbreken. In het algemeen kan van een erfgenaam niet verwacht worden dat hij zich aanstonds, zonder ter zake kundige advisering, voldoende bewust is van de formele vereisten voor een testament. Overigens geldt dat bij de beoordeling van wilsontbreken artikel 3:34 BW beslissend is en op de toepassing van die bepaling heeft de korte verjaringstermijn van artikel 4:54 lid 1 BW geen betrekking.

Tot slot neem het hof voorshands aan dat sprake is van wilsontbreken. De omstandigheden die de rechtbank heeft opgesomd over de gang van zaken bij de opstelling van het laatste testament geven aanleiding voor gerede twijfel aan de overeenstemming tussen de inhoud daarvan en de wil van de erflater op dat moment. Het hof leidt uit de omstandigheden af dat het testament min of meer buiten erflater om tot stand is gekomen en dat het niet zijn uiterste wil weergeeft. De echtgenote wordt toegelaten tot tegenbewijs.

Het gaat erom of het testament de toenmalige wil van erflater weergeeft. Dit betreft geen kwestie van uitleg (art. 4:46 BW), het testament is op zich duidelijk genoeg.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 19-10-2021

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2021:3156

Zaaknummer: 200.273.182_01

Rechters: E.H. Schulten, J.H.M. van Erp en B.A. Meulenbroek

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Uitleg legaat Bredius-collectie. Uitleg testamentaire last. Hoge Raad wijst cassatieberoep af.

In geschil is de uitleg van een legaat van kunstvoorwerpen aan de gemeente Den Haag. Het betreft kunstverzamelaar en -kenner Bredius die in 1946 overleed. Het Monegaskische erfrecht is op zijn nalatenschap van toepassing. Volgens dit recht mag de feitenrechter een legaat uitleggen als er enige ruimte voor onzekerheid is over de betekenis van de woorden van het legaat.

Het legaat ziet op kunstvoorwerpen '*qui sont exposé au Musée Brediusuis*'. Volgens de gemeente omvat het legaat de hele museale collectie van het Brediushuis bij Bredius' overlijden. Volgens X – die stelt rechthebbende te zijn van een deel van de collectie – is er geen ruimte voor een dergelijke uitleg en zijn de voorwerpen die bij het overlijden niet waren tentoongesteld niet gelegateerd.

Het hof (ECLI:NL:GHDHA:2020:352) zag aanleiding voor uitleg, mede gelet op de lage drempel die in het Monegaskisch recht geldt voor het aannemen van onduidelijkheid van een testamentaire bepaling. Het hof kwam tot de conclusie dat de laatste wil van Bredius zag op zijn gehele collectie in het Brediushuis, ook het gedeelte in depot.

Voorts stelt X dat de gemeente, onder meer door kunstvoorwerpen in bruikleen te geven, de testamentaire last niet is nagekomen. Ook dit wees het hof af. De last kan niet los worden gezien van de tijd waarin deze is gemaakt. Het hof leidde uit een interview uit 1934 af dat Bredius een zekere angst had voor de beschadiging van zijn kunstvoorwerpen. Inmiddels kunnen kunstvoorwerpen op verantwoorde wijze worden vervoerd en is daardoor de kans op beschadiging aanzienlijk minder reëel. Daar komt bij dat bruikleenverkeer bijdraagt aan de zichtbaarheid van de collecties en tegenwoordig behoort tot de normale museale bedrijfsvoering.

De Hoge Raad wijst het cassatieberoep af zonder motivering (art. 81 lid 1 Wet RO).

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 29-10-2021

ECLI: ECLI:NL:HR:2021:1597

Zaaknummer: 20/01658

Rechters: C.H. Sieburgh, H.M. Wattendorff en A.E.B. ter Heide

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Executeur draagt grafrecht over aan erflaters partner, zonder toestemming erfgenamen. Overdracht extern rechtsgeldig. Opgewekt vertrouwen.

Erflater laat drie kinderen als erfgenamen achter. Een derde is tot executeur benoemd. De executeur draagt erflaters grafrecht over aan de ongehuwde partner van erflater, in de veronderstelling dat alle erfgenamen zich daarin kunnen vinden. Als blijkt dat de erfgenamen het niet met de overdracht eens zijn, wil de executeur de overdracht terugdraaien. Volgens de executeur was hij zonder toestemming van de erfgenamen niet bevoegd tot de overdracht en is de overdracht niet rechtsgeldig.

De rechtbank acht de overdracht geldig. De partner mocht er, gelet op alle omstandigheden van het geval, gerechtvaardigd op vertrouwen dat de executeur wel bevoegdelijk beschikte (art. 3:35 BW). De externe bevoegdheid van de executeur is in feite ongeclausuleerd, althans derden behoeven niet te onderzoeken of de executeur ook (intern) bevoegd is om een bepaalde (beschikkings)handeling met betrekking tot (een goed van) de nalatenschap te verrichten (art. 4:144 lid 1 BW, art. 4:147 lid 1 BW). Er waren ook andere omstandigheden die de partner in dit vertrouwen konden sterken, zoals het feit dat erflater kort voor overlijden uitdrukkelijk zijn wens kenbaar had gemaakt dat de grafrechten aan de partner zouden worden overgedragen en de kinderen daar toen geen bezwaar tegen hebben geuit.

Overigens kwalificeert de rechtbank de overdracht aan de partner als verdelingshandeling en wijst de rechtbank erop dat erflater de executeur tevens verdelingsbevoegdheid heeft toegekend. Ook om deze reden had de partner geen argwaan hoeven hebben.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 13-10-2021

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2021:5783

Zaaknummer: C/13/695686 / HA ZA 21-64

Rechters: S.P. Pompe

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Begunstiging levensverzekering voor de geboorte van erflaters jongste kind. Schade minderjarige is de ongerechtvaardigde verrijking van wettelijk vertegenwoordigster.

Erflater laat bij overlijden vier kinderen en een ongehuwde partner achter. Erflater heeft in 2005 een overlijdensrisicoverzekering voor een verzekerd bedrag van € 150.000 afgesloten. De partner en ieder van zijn toen geboren drie kinderen zijn de begunstigden voor 55% respectievelijk elk 15%. De polis is aldus uitgekeerd.

Volgens de partner, als wettelijke vertegenwoordiger van het vierde, minderjarige kind, heeft de assureant tussenpersoon onrechtmatig jegens dit kind gehandeld door na diens geboorte geen onderhoud te plegen aan de polis. Had hij dit wel gedaan, dan zou erflater zijn jongste kind aan de polis hebben willen toevoegen voor 15% ten koste van het aandeel van de partner.

De kantonrechter wijst de vordering af. Het minderjarige kind heeft geen belang bij een oordeel over de vraag of de assureant tussenpersoon onrechtmatig heeft gehandeld. De eventuele schade van de minderjarige (€ 22.500) is tevens de ongerechtvaardigde verrijking van de partner, die dit bedrag dan te veel zou hebben ontvangen. Het is daarom aan de partner om dit probleem 'met zichzelf op te lossen' door de € 22.500 aan het jongste kind te betalen. Zij hebben weliswaar gescheiden vermogens, maar dit betekent niet dat simpelweg voorbijgegaan kan worden aan het feit dat de partner het vermogen van het kind beheert en tegelijkertijd ook een eigen belang bij deze kwestie heeft, zeker niet als dit ten koste van een ander (de assureant tussenpersoon) gaat. Ook wijst de kantonrechter op artikel 6:100 BW (verrekening van voordeel), dat uitkering van in totaal meer dan € 150.000 zou verhinderen.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 01-10-2021

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2021:9326

Zaaknummer: 8860905

Rechters: S.H. Poiesz

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Benoeming professionele vereffenaar in belang van minderjarige kinderen en derde.

Erflater laat twee minderjarige kinderen als enige (beneficiaire) erfgenamen achter. Erflater had met X (niet de moeder van de kinderen) een affectieve relatie. Zij waren gezamenlijk gerechtigd tot een verhypothekerde woning en hadden andere schulden. X en de wettelijk vertegenwoordiger van de kinderen verzoeken om benoeming van een professionele vereffenaar (art. 4:203 lid 1 onder b BW). X wenst de woning toegedeeld te krijgen en de moeder van de kinderen geeft aan niet in staat te zijn de nalatenschap zelf te vereffenen. Volgens de rechtbank hebben zowel de kinderen als X belang bij benoeming van een professionele vereffenaar. De rechtbank wijst het verzoek toe.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 05-10-2021

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2021:9973

Zaaknummer: C/10/624730 / HA RK 21-1017

Rechters: G.A.F.M. Wouters

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Kantonrechter benoemt onafhankelijk derde die vaststelling legitieme portie begeleidt.

Vader heeft twee van zijn kinderen onterfd. Een van hen beroept zich op zijn legitieme portie en verlangt een boedelbeschrijving (art. 672 Rv) en afgifte van bescheiden ter berekening van zijn legitieme.

Tijdens de mondelinge behandeling hebben partijen zich akkoord verklaard met het voorstel van de kantonrechter om een onafhankelijke derde te benoemen die inzage zal krijgen in de rekeningafschriften, waarbij de onafhankelijke derde zal nagaan of van schenkingen door erflater blijkt en het traject naar de vaststelling van de legitieme portie zal begeleiden.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 04-10-2021

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2021:10284

Zaaknummer: 9206059 AZ VERZ 21-53/9206157 AZ VERZ 21-53

Rechters: G.A.F.M. Wouters

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Beneficiair aanvaarde nalatenschap. Verzoek van schuldeisers tot benoeming professionele vereffenaar toegewezen.

Drie kinderen aanvaarden de nalatenschap van hun vader beneficiair. Twee schuldeisers van de nalatenschap verzoeken om benoeming van een professionele vereffenaar (art. 4:203 lid 1 onder b BW), omdat de erfgenamen-vereffenaars onvoldoende deskundig zouden zijn om de nalatenschap zelf te vereffenen en de vereffening ook niet uitbesteden. Ook zou sprake zijn van belangenverstrengeling, doordat een van de kinderen gebaat zou zijn bij de oplichting door erflater.

Volgens de rechtbank hebben verzoekers voldoende belang bij hun verzoek. De erfgenamen hebben gedraald met de aanvaarding en van enige aanvang van de afwikkeling is nog niet gebleken. Van hen mocht een actievere houding worden verwacht.

De verzoekers stellen voor om hun (erfrecht)advocaat tot vereffenaar te benoemen. Ondanks het bezwaar van de kinderen wijst de rechtbank het verzoek toe. De mogelijkheid van benoeming van een andere beroepsvereffenaar ontbreekt en de advocaat is onderworpen aan de regels van zijn beroepsgroep.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 04-10-2021

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2021:10285

Zaaknummer: 615336 HA RK 21-282

Rechters: G.A.F.M. Wouters

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Leeghalen kamer verzorgingstehuis. Gebak en cadeaubonnen voor verzorgend personeel in opdracht van erflaatster. Geen daad van zuivere aanvaarding, aldus ook Hoge Raad.

Moeder overlijdt in 2014. Dochter Y is als legitimaris schuldeiser van de nalatenschap en stelt dat broer X deze zuiver heeft aanvaard door gedragingen (art. 4:192 oud BW), voordat X beneficiair aanvaardde. X heeft moeders kamer in het verzorgingstehuis (gedwongen) leeggehaald en van de ervenrekening – volgens X in opdracht van moeder – gebak (31,15 euro) en cadeaubonnen (150 euro) betaald voor het verplegend personeel. Een notaris heeft bevestigd dat X slechts beheershandelingen heeft verricht.

Volgens het hof kon niet worden geoordeeld dat X de nalatenschap zuiver heeft aanvaard (ECLI:NL:GHSHE:2020:698).

In cassatie wordt geklaagd over het oordeel van het hof dat een erfgenaam een bij leven gegeven opdracht van de erflater kan uitvoeren na overlijden van de erflater, zonder dat dit zuivere aanvaarding oplevert. Volgens de Hoge Raad geeft dit oordeel – ook zonder nadere motivering – niet blijk van een onjuiste rechtsopvatting, in het licht van het navolgende.

Zuivere aanvaarding – ook door gedragingen – is een rechtshandeling en vereist dus een op dat rechtsgevolg gerichte wil. Uit de parlementaire geschiedenis volgt dat van zuivere aanvaarding geen sprake is indien de erfgenaam daden van beheer verricht. Van zuivere aanvaarding is wel sprake indien de erfgenaam over de goederen van de nalatenschap als heer en meester beschikt of wanneer hij duidelijk aan de schuldeisers van de nalatenschap doet blijken dat hij de schulden van de nalatenschap geheel voor zijn rekening neemt. Uit gedragingen van een erfgenaam mag niet te snel worden afgeleid dat deze de bedoeling heeft de nalatenschap zuiver te aanvaarden. Dat volgt niet alleen uit de tekst van artikel 4:192 lid 1 (oud) BW ('ondubbelzinnig en zonder voorbehoud') en de parlementaire geschiedenis ter gelegenheid van de wijziging van het artikel per 1 september 2016, maar houdt ook verband met de potentieel verstreckende gevolgen van zuivere aanvaarding voor de desbetreffende erfgenaam en de omstandigheid dat erfgenamen die belast zijn met het regelen van de praktische gevolgen van het overlijden van een naaste op die verstreckende gevolgen niet

steeds bedacht zullen zijn. Terughoudende toepassing van artikel 4:192 lid 1 (oud) BW strookt voorts met het motief dat ten grondslag ligt aan de wijziging van deze bepaling per 1 september 2016.

Gelet hierop kan ook het (doen) afvoeren van (delen van) een inboedel van de erflater zonder reële economische waarde naar een kringloopwinkel of milieudepot niet worden aangemerkt als een daad van zuivere aanvaarding.

Wel heeft het hof te hoge eisen gesteld aan de stelplicht van Y dat tot de inboedel een (waardevolle) televisie en sieraden behoorden en had het hof niet voorbij mogen gaan aan het bewijsaanbod van Y. Op dat punt vernietigt de Hoge Raad het arrest en verwijst het geding naar Hof Arnhem-Leeuwarden.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 29-10-2021

ECLI: ECLI:NL:HR:2021:1600

Zaaknummer: 20/01633

Rechters: M.V. Polak, T.H. van den Tanja - Broek, H.M. Wattendorff, A.E.B. ter Heijde en G.C. Makkink

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

***Kortgeding. Ouderlijke boedelverdeling. Betaling opeisbaar erfdeel.
Geen spoedeisend belang.***

De vader en moeder van twee kinderen zijn in 2020 respectievelijk 2021 overleden. De kinderen erven in beide nalatenschappen. Vaders nalatenschap is vererfd volgens zijn ouderlijke boedelverdelingstestament (art. 4:1167 oud BW). Vader heeft ook geldlegaten aan de kleinkinderen gemaakt. Moeder heeft dochter tot executeur benoemd.

De zoon eist in dit kort geding van de dochter uitkering van zijn vaderlijke erfdeel. Volgens de kortgedingrechter heeft de zoon onvoldoende spoedeisend belang.

Het enkele feit dat het in de visie van de zoon (te) lang duurt voordat hij zijn opeisbare erfdeel zal ontvangen, is ontoereikend. Daarbij is in aanmerking genomen dat het nu eenmaal tijd kost om een nalatenschap af te wikkelen. Anders dan de zoon kennelijk meent, kunnen de nalatenschappen van de ouders niet losgekoppeld worden. Moeder heeft in haar testament de executeur een termijn van zes maanden gegund om een boedelbeschrijving op te stellen. Deze termijn is nog niet voorbij. Bovendien is niet gesteld dat de zoon op dit moment dringend geld nodig heeft.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 18-10-2021

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2021:9032

Zaaknummer: C/15/320128 / KG ZA 21-476

Rechters: A.E. Merkus

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Geldlening of schenking? Misbruik van omstandigheden? Stelplicht en bewijslast.

Ter gelegenheid van de verdeling van een nalatenschap rijst de vraag of erflater geld heeft uitgeleend of geschonken. Kind X stelt dat vader geld heeft uitgeleend aan kind Y. Volgens kind Y is het geld geschonken.

De bewijslast voor de leningen rust in beginsel op kind X (art. 150 Rv), maar de rechtbank ziet in dit geval aanleiding om op grond van de redelijkheid en billijkheid de bewijslast op kind Y te laten rusten. Er is geen enkel aanknopingspunt dat erflater heeft geschonken, anders dan de eigen verklaring van kind Y.

Voor het geval na bewijslevering komt vast te staan dat sprake is van schenkingen, stelt kind X dat er sprake was van een afhankelijkheidsrelatie tussen erflater en kind Y als mantelzorger. Gelet daarop acht kind X het zeer aannemelijk dat sprake is van misbruik van omstandigheden. De rechtbank kan op voorhand niet vaststellen dat de afhankelijkheidsrelatie bestond en X heeft voorshands niet voldaan aan aan de op hem ingevolge artikel 7:176 BW rustende stelplicht. X stelt niet dat de schenkingen onder misbruik van omstandigheden tot stand zijn gekomen, maar enkel dat dit zeer aannemelijk is. Aan bewijslevering ten aanzien van gesteld misbruik van omstandigheden zal daarom niet worden toegekomen.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 20-10-2021

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2021:10280

Zaaknummer: 10/614277 HA ZA 2-199

Rechters: C. van Steenderen-Koornneef

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Erfgenaam eist van mede-erfgenaam inzage in erflaatsters administratie. Exhibitieplicht. Inzage via internetbankieren.

Twee broers erven de nalatenschap van hun moeder. In verband met de verdeling van de nalatenschap wil broer A als erfgenaam en deelgenoot inzage in en afschriften van de gehele financiële administratie van erflaatster (art. 843a Rv). De rechtbank wijst dit deels toe. Wat de bankafschriften betreft, heeft broer B gesteld dat hij deze niet in zijn bezit heeft maar dat hij wel wil meewerken aan het verkrijgen van inzage via internetbankieren. De rechtbank acht dit een goede manier om inzage te verkrijgen.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 20-10-2021

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2021:10273

Zaaknummer: C/10/623508 / HA ZA 21-718

Rechters: C. van Steenderen-Koornneef

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

***Vastgoed-bv. Bedrijfsopvolgingsregeling niet van toepassing.
Waardering certificaten van aandelen.***

Tot erflaatsters nalatenschap behoren certificaten van (alle) aandelen in een vastgoed-bv. In geschil is of de successierechtelijke bedrijfsopvolgingsregeling van toepassing is, meer in het bijzonder of het vermogen van de bv ondernemingsvermogen is (art. 35c SW 1956).

Het gaat om zes bedrijfspanden waarvan een groot gedeelte in de jaren vijftig en zestig door of in opdracht van de bv is gebouwd. Na aanvankelijk eigen gebruik ten behoeve van een onderneming van de bv, zijn de panden vanaf 1985 verhuurd aan derden. Het bestuur en beheer van de bv wordt uitgeoefend door een van de erfgenamen (X) via diens bv. X is intussen ook een van de twee bestuurders van de stichting administratiekantoor. De panden zijn in de loop der jaren steeds aangepast aan de gewijzigde marktomstandigheden en de wensen van huurders.

Volgens de rechtbanken is geen sprake van ondernemingsvermogen. Er is geen sprake van 'arbeid-plus' en 'rendement-plus'. De rechtbank acht geen arbeid aanwezig die naar haar aard en omvang onmiskenbaar ten doel heeft het behalen van voordelen uit de onroerende zaken, die het bij normaal vermogensbeheer opkomende rendement te boven gaan. Hierbij maakt het niet uit dat X zeer intensief betrokken is bij de werkzaamheden en dat hij hieraan veel tijd besteedt. Die arbeid ontstijgt namelijk niet hetgeen bij normaal (actief) vermogensbeheer mag worden verwacht.

Voor de waardering van de onderhavige certificaten is de Discounted Cashflow Methode (DCF-methode) niet geschikt. Verder is de rechtbank van oordeel dat de inspecteur aannemelijk heeft gemaakt dat met een afslag voor incourantheid van 5% voldoende rekening is gehouden met de omstandigheid dat de certificaten beperkt verhandelbaar zijn.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 26-03-2021

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2021:4608

Zaaknummer: BRE 18/2537

Rechters: J.M. van der Vegt, P.C. van der Vegt en I.J.F.A. van Vijfeijken

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Navordering erfbelasting. Nieuw feit. Waardering certificaten van aandelen.

De moeder van X is in 2013 overleden. In de aangifte erfbelasting geeft X niet aan dat moeder gerechtigd was in de nalatenschap van haar moeder (oma van X). In 2018 legt de inspecteur ter zake een navorderingsaanslag erfbelasting op.

De vraag is of sprake is van een voor de navordering vereist nieuw feit. Volgens X is dat niet het geval, omdat de inspecteur bij het opleggen van de initiële aanslag ermee bekend was dat moeder gerechtigd was in oma's nalatenschap. Volgens de rechtbank was de inspecteur niet gehouden om uit eigen beweging het erfbelastingdossier in oma's nalatenschap te onderzoeken. De aangifte van X maakte geen onverzorgde indruk. Er is sprake van een nieuw feit.

Voor de waardering van de tot de nalatenschap (van oma) behorende certificaten van aandelen is de inspecteur terecht uitgegaan van de waardering(smethode) die de rechtbank in een andere procedure (ECLI:NL:RBZWB:2021:4608) heeft vastgesteld, waarbij een afslag van 5% is toegestaan vanwege de beperkte verhandelbaarheid van de certificaten. Voorts oordeelt de rechtbank dat de met de certificaten verband houdende inkomstenbelastingsschuld (van oma) slechts in mindering komt voor zover deze schuld niet wordt betwist. Het betwiste gedeelte is volgens de rechtbank nog geen rechtens afdwingbare schuld als bedoeld in artikel 20 lid 3 SW 1956.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 26-03-2021

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2021:4609

Zaaknummer: BRE 20/5092

Rechters: J.M. van der Vegt, P.C. van der Vegt en I.J.F.A. van Vijfeijken

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Erfgenamen-vereffenaars moeten uitvaartkosten aan derde vergoeden ten laste van eigen vermogen. Tekortschieten en onttrekken aan verhaal schuldeisers.

De broer van erflater heeft opdracht gegeven tot zijn uitvaart, bij gebreke van contactgegevens van erflaters kinderen. De kinderen zijn beneficiaire erfgenamen, tevens vereffenaars van de nalatenschap. Het contact tussen erflater en de kinderen was verbroken.

De broer vordert van de kinderen, voor zich en als vereffenaars, vergoeding van de uitvaartkosten. Het hof wijst de vordering toe.

De kosten van lijkbezorging vormen een schuld van de nalatenschap (art. 4:7 lid 1 onder b BW). Dit betekent nog niet dat de vereffenaars de kosten aan een derde moeten voldoen. Daarvoor moet tevens sprake zijn van een rechtsgrond waar een verbintenis tot vergoeding uit voortvloeit. Die verbintenis berust niet op artikel 4:7 BW, maar vloeit in dit geval wel voort uit het stelsel van de wet en de wel in de wet geregelde gevallen (art. 6:1 BW).

Volgens het hof heeft de broer, gelet op de afwezigheid van de kinderen en het korte tijdsbestek, zich op redelijke gronden ingelaten met het verzorgen van de uitvaart en zijn de uitvaartkosten in overeenstemming met de omstandigheden van erflater. De kosten komen min of meer overeen met de uitvaartverzekeringen die erflater had afgesloten en die tot uitkering zijn gekomen aan de kinderen. Het hof concludeert dat de broer een vordering heeft op de nalatenschap tot vergoeding van de uitvaartkosten.

Voorts is het hof van oordeel dat de vereffenaars deze schuld aan de broer ten laste van hun eigen vermogen moeten voldoen. De vereffenaars gingen ervan uit dat de nalatenschap negatief was, maar hebben dat niet 'ten spoedigste' meegedeeld aan de kantonrechter (art. 4:199 lid 2 BW), ook niet nadat zij bij herhaling op die verplichting waren gewezen (door de broer). Zo zijn de vereffenaars in ernstige mate en verwijtbaar tekortgeschoten in de vervulling van hun plichten als vereffenaars (art. 4:184 lid 2 onder d BW). Daarbij komt dat de vereffenaars voor de afronding van de vereffening een andere schuldeiser, de Belastingdienst, wel hebben voldaan, ook al betrof dat een gering bedrag. Daardoor hebben de

vereffenaars opzettelijk goederen onttrokken aan het verhaal van andere schuldeisers (art. 4:184 lid 2 onder c BW).

De vraag of de begunstiging ten gevolge van de uitvaartverzekeringen quasi-legaten zijn (art. 4:126 lid 2 onder b BW) kan onbeantwoord blijven, omdat de kinderen deze uitkeringen hoe dan ook al hebben opgenomen onder de baten van de nalatenschap.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 19-10-2021

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2021:9858

Zaaknummer: 200.282.647/01

Rechters: J.H. Lieber, R. Prakke-Nieuwenhuizen en M.H.H.A. Moes

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Tuchtrecht. Afwikkeling nalatenschap. Niet-ontvankelijkheid wegens verstrijken termijn.

Klagers zijn deelgenoten in de nalatenschap van hun grootouders. Zij verwijten de oud-notaris, als protocolopvolger van de boedelnotaris, dat hij onzorgvuldig heeft gehandeld bij de afwikkeling van de nalatenschappen van hun grootouders. Zo zou de oud-notaris rekening en verantwoording hebben geweigerd af te leggen.

Klagers zijn niet-ontvankelijk wegens het verstrijken van de driejaarstermijn (art. 99 lid 21 WNA).

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 05-10-2021

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2021:2787

Zaaknummer: 200.288.570/01 NOT

Rechters: A.R. Sturhoofd, C.H.M. van Altena en T.K. Lekkerkerker

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Meerderjarigenbewind. Hof verleent machtiging voor schenking inboedel en auto aan partner. Geen schenkingstraditie. Wens afgeleid uit algehele volmacht.

X lijdt aan vergevorderde dementie en woont in een zorginstelling. Zijn vermogen is op verzoek van zijn partner onder bewind gesteld. De bewindvoerder verzoekt machtiging tot schenking van de woning, de auto en de inboedel van X aan zijn ongehuwde partner (art. 1:441 lid 2 onder a BW). De partner woont in de woning en gebruikt de auto.

Van een schenkingstraditie, zoals de Aanbevelingen meerderjarigenbewind van het LOVCK&T vereisen, is geen sprake. Toch verleent het hof de machtiging voor de schenking van de inboedel en de auto. Uit de algehele volmacht van X aan de partner leidt het hof af dat X in deze situatie zou hebben gewild dat de partner de inboedel om niet zou krijgen. Het hof vindt het verder toelaatbaar dat de (oude) auto wordt geschonken, ook omdat dat kosten voor X bespaart.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 05-10-2021

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2021:9493

Zaaknummer: 200.292.863/01

Rechters: B.J. Voerman, I.M. Dölle en M.A.F. Veenstra

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Defiscalisering box 3 inkomstenbelasting. Franse vervroegde erfdeling (tijdens leven) is geen verkrijging krachtens erfrecht, aldus ook Hoge Raad.

A heeft in 2011 van haar ouders het bloot eigendom verkregen van een in Frankrijk gelegen woning, onder voorbehoud van levenslang vruchtgebruik van haar ouders. De vader van A is in 2012 overleden. A stelt dat de akte in 2011 een uiterste wilsbeschikking betreft en dat daarmee aan alle voorwaarden van artikel 5.4 lid 3 onder a Wet IB 2001 is voldaan, zodat haar eigendom niet behoort tot de rendementsgrondslag van box 3 van de inkomstenbelasting (in de jaren 2013 tot en met 2016).

De rechtbank was het niet met A eens (ECLI:NL:RBDHA:2019:11206). Het hof bevestigde de uitspraak van de rechtbank (ECLI:NL:GHDHA:2020:1878). De Hoge Raad verklaart het cassatieberoep ongegrond.

De titel van de verkrijging is ‘donation entre vifs à titre de partage anticipé’ (art. 1075 Franse Code Civil). Naar Frans recht houdt dit in dat ten titel van vervroegde erfdeling wordt verkregen. Vooruitlopend op een toekomstige erfenis wordt bij leven reeds verdeeld. De akte heeft, zowel naar Nederlands (art. 4:42 lid 1 BW) als Frans recht, het karakter van schenking, niet van een uiterste wilsbeschikking. Het is geen verkrijging krachtens (Frans) erfrecht. De uitzondering van artikel 5.4 lid 3 onder a Wet IB 2001 is niet van toepassing.

Het hof heeft aldus met juistheid geoordeeld dat voor de uitlegging van artikel 5.4 lid 3 onder a Wet IB 2001 dient te worden aangeknoopt bij het begrip ‘uiterste wilsbeschikking’ als bedoeld in artikel 4:42 lid 1 BW.

De klacht dat het oordeel van het hof berust op een onjuiste toepassing van de Franse wettelijke bepalingen, kan niet tot cassatie leiden. De uitleg van buitenlands recht kan in cassatie niet op juistheid worden getoetst en voor het overige is het bestreden oordeel feitelijk.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 22-10-2021

ECLI: ECLI:NL:HR:2021:1574

Zaaknummer: 20/03660

Rechters: R.J. Koopman, J. Wortel, A.F.M.Q. Beukers-van Dooren, M.T. Boerlage en P.A.G.M. Cools

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

***Huwelijksgemeenschap, Radartestament en overdrachtsbelasting.
Huwelijksgemeenschap is tijdens het bezwaar blijven bestaan.***

M en V zijn in de algehele gemeenschap van goederen gehuwd als V in 2010 overlijdt. De huwelijksgemeenschap omvat een woning. Moeder heeft in haar tweetrapstestament M tot bezwaarde erfgenaam benoemd en hun twee kinderen tot verwachters. Door het hertrouwen van M in 2016 wordt de voorwaarde vervuld, waardoor het recht van M eindigt en het recht van de kinderen onvoorwaardelijk wordt.

M en de kinderen delen de woning (met hypotheekschuld) toe aan kind X, die wegens overbedeling een bedrag aan M en kind Y schuldig wordt. In de verdelingsakte wordt beroep gedaan op artikel 3 lid 1 onder b WBR (verdeling van een huwelijksgemeenschap of nalatenschap is niet belastbaar met overdrachtsbelasting). De inspecteur heft niettemin overdrachtsbelasting over de helft van de woning, omdat voor de helft sprake is van verdeling van een nalatenschap. In geschil is of voor de andere helft sprake is van verdeling van een huwelijksgemeenschap. Volgens de rechtbank was dat niet het geval (ECLI:NL:RBGEL:2020:6228). Het hof vernietigt nu dat oordeel.

De huwelijksgemeenschap is ontbonden door het overlijden van V (art. 1:99 BW). M bleef als bezwaarde gerechtigd tot de onverdeelde helft daarvan. De andere onverdeelde helft behoorde tot de nalatenschap, waartoe gerechtigd waren de erfgenamen, te weten de bezwaarde onder ontbindende voorwaarde en de kinderen onder opschortende voorwaarde. Weliswaar wordt de bezwaarde jegens derden als de uitsluitend rechthebbende aangemerkt, maar tussen de bezwaarde en de verwachters zijn de wettelijke voorschriften betreffende vruchtgebruik van overeenkomstige toepassing (art. 4:138 BW). Om die reden zijn ook de kinderen (weliswaar voorwaardelijk) gerechtigd tot de huwelijksgemeenschap. De woning behoort nog steeds tot de ontbonden huwelijksgemeenschap (vgl. art. 3:166 lid 1 en art. 3:189 lid 2 BW). De bezwaarde en de verwachters zijn gerechtigd tot de in de nalatenschap vallende onverdeelde helft van de huwelijksgemeenschap.

De verdeling tussen M en de kinderen is de verdeling van een ontbonden huwelijksgemeenschap en een nalatenschap. De verkrijging door X is daarom geen verkrijging

in de zin van de overdrachtsbelasting (art. 3 lid 1 onder b WBR).

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 12-10-2021

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2021:9560

Zaaknummer: 20/01094

Rechters: J. van de Merwe, J.H. Lieber en R.F.C. Spek

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Uitleg legaat eenmanszaak. Wat zijn de bestanddelen van de eenmanszaak?

Vader overlijdt in 2017. Hij heeft zijn fietsenwinkel gelegateerd aan zijn dochter. De dochter is sinds 1994 in dienst bij vader, de fietsenwinkel is sinds vaders overlijden gesloten. Het arbeidscontract is na vaders overlijden ontbonden (ECLI:NL:GHAMS:2019:1913). In de onderhavige procedure staat de omvang van het legaat ter discussie. Heeft vader door de "tot het vermogen van de eenmanszaak behorende bestanddelen" te legateren ook de aan de zaak gerelateerde onroerende zaken gelegateerd en zo ja, in de vorm van eigendom of een gebruiksrecht? Deze onroerende zaken behoren deels tot de ontbonden huwelijksgemeenschap en deels tot het eigen vermogen van moeder.

Het hof legt het legaat uit (art. 4:46 BW) en constateert dat vader moeder verzorgd heeft willen achterlaten en daarnaast de dochter in staat heeft willen stellen de fietsenwinkel voort te zetten. Het feit dat de onroerende zaken boekhoudkundig als ondernemingsvermogen zijn aangemerkt, is onvoldoende voor het oordeel dat de zaken moeten worden begrepen onder het legaat. Voor het voortzetten van de zaak is de eigendom ook niet noodzakelijk. Volgens het hof omvat het legaat niet de onroerende zaken. Omdat de onderneming al jarenlang niet meer wordt uitgeoefend en de arbeidsovereenkomst is beëindigd, heeft de dochter ook geen belang bij een gebruiksrecht.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 14-09-2021

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2021:2944

Zaaknummer: 200.271.851/01

Rechters: A.R. Sturhoofd, M.C. Schenkeveld en T.A.M. Tjhuis

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Testamentaire inkortingsvolgorde. Legitimarissen kunnen inkorten bij partner, maar vordering is nog niet opeisbaar.

Erflater heeft zijn vijf (klein)kinderen onderfd en twee geldlegaten gemaakt, aan zijn partner en aan een derde. Voorts heeft erflater bepaald dat legitieme porties pas opeisbaar zijn bij het overlijden van de partner en dat het legaat aan de partner als eerste voor inkorting in aanmerking komt.

Drie (klein)kinderen tekenen verzet aan tegen de uitdelingslijst van de (benoemde) vereffenaar (art. 4:218 BW). Hun legitieme porties kunnen slechts ten dele uit de nalatenschap worden betaald. Zij willen dat de vereffenaar – op aanwijzing van de kantonrechter, artikel 4:210 BW – het legaat aan de derde inkort, zodat de legitieme porties volledig kunnen worden betaald.

De rechtbank wijst het verzet en de verzochte aanwijzing af. De drie (klein)kinderen stellen ten onrechte dat inkorting bij de partner pas kan plaatsvinden bij haar overlijden en dat dat reden is voor inkorting van het andere legaat. Volgens de rechtbank vindt de inkorting bij de partner wel degelijk plaats op het moment van verdeling. De (klein)kinderen krijgen dan een vordering op de partner, ook al is deze vordering pas later opeisbaar (art. 4:82 BW). De kantonrechter ziet in de wet geen aanknopingspunten voor het oordeel dat een deel van de vordering op de partner eerder opeisbaar wordt. Uitvoering van het testament is ook niet in strijd met de redelijkheid en billijkheid. De wet bood erflater de mogelijkheid om dit zo te regelen.

Erflater heeft voorts zijn uitdrukkelijke wens geuit dat de gegevens van de derde niet bekend worden aan de partner en de (klein)kinderen. Omdat dit legaat niet wordt ingekort, hebben de (klein)kinderen geen belang bij bekendmaking van deze gegevens.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 18-10-2021

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2021:10145

Zaaknummer: 9231993

Rechters: M. Fiege

Wetsartikelen: